

דברי הכפר

29 - 3 - 1958

מס. 50

ח' ניסן ה'תשי"ח

ל"יובל".

היות וכרך זה של "דברי הכפר" מכונה בשם : הוצאת יובל - כלומר ההוצאה החמישים במספר, כדאי לנו לעמוד לרגע, ולסקור את המשמעות של המושג "יובל". ובכן, חוק עתיק הוא בישראל, חוק היובל, והוא מבוסס על הפרקים הבאים בספר ויקרא :

" וספרה לך שבע שבתות שנים, שבע שנים שבע פעמים, והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה. והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש, כיום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם. וקדשתם את שנת החמישים שנה, וקראתם דרור בארץ לכל יושביה; יובל היא תהיה לכם, ושבתם איש אל אחוזתו, ואיש אל משפחתו תשובו.

יובל היא, שנת חמישים שנה תהיה לכם; לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה, ולא תבצרו את נזיריה.

אדמת ישראל, לפי ההשקפה של התורה, היתה הרכוש חבלעדי של האלוהים, אבל

בשנת היובל למנוע צבירת הון מופרז ולהלחם בגר העונוי.

כאשר קראו דרור בכל הארץ בשנת היובל, פרוש הדבר שיוכלו העבדים העבריים לצאת לחפשי; אזי היתה צריכה להשאיר האדמה ללא כל עיבוד חקלאי, ולעניים יורשה לקחת כאוות נפשם משאריהם היבול של השנה הקודמת. אלה שאדמתם יצאה מידיהם במשך התקופה, בגלל העוני, חובות מחניקות, או פגעי הטבע, יוכלו עתה לקבלה בחזרה מהבעלים החדשים.

פרוש המילה יובל בעברית העתיקה היא ממש - תרועה גדולה בשופר - והמש- מעות המושלת של שנת היובל באה היות ופתחו את שנת החמישים בתרועות שמחה כבירה, ובשטון כללי.

אמנם החוק הזה רחוק בתנ"ר במפורש, אין לנו עדות מוסמכת שאי פעם קיימו אותו כהלכה, ויש להבדל. והוא פרי שאיפות חובי הכוהנים לחברה דתית אידיאלית, יותר מצד המציאות. קשה לנו היום גם לתאר איך שחברה רכושנית אגררית היתה יכולה לעמוד במשבר מהפכני כזה כמו שהיה עלול להיווצר, עקב חוק זה, ואפילו רק פעמיים בכל מאה שנה.

אבל למרות שהחוק, או רוב רובו, לא הפך למציאות, הוא נשאר מכובד כרעיון, ועדות לזה אנו גם מוצאים בכרית החדשה, כאשר ישו הנוצרי, באחד מדרשותיו, בה הוא מטיף לטובת העניים, גם מזכיר את שנת היובל כרעיון שהוא שואף להגשימו ועומד לבשרו.

ככל הגשמה רעיון היובל נראתה רחוקה יותר, היא נתקשרה יותר ויותר בשאי- פות משיחיות שונות. המוני העם היהודי חיו במשטר כלכלי וחברתי מחניק, ובמדה שמצבם הלכה ורעה, נכספו יותר ויותר לאותה הגאולה שהובטחה בתנ"ך - שלפחות פעם בכל חמישים שנה מוכרחים כל הדפוסים הכלכליים של החברה להתחלל, על מנת שכל אחד יוכל כאילו "להתחיל מחדש". פה היתה כעין כוונה לחיסול המעמדות בחברה, לחלוקה שווה יותר של הרכוש, ולקיים את הרעיון של "המקיס מעפר דל", ומאשפות ירים אכירון".

אשר.

=====

א י כ נ ו צ ר ה ע ל ו ן ש ל נ ו ?

אחרי ההקדמה המחוכמת והמפולספת, שבטח לא קראתם אותה עד הסוף, ניגש לענין הרבה יותר פרוזאי ומעשי, דהיינו איך מצליחים להוציא עלון. יש משקים בארץ, כך אומרים, שבו העלון הוא חלק מהווי המסק. מוציאים שם עלון שבועי, או דו-שבועי, והוא ערוך על ידי חברי המזכירות כחלק ישיר מעבודתם הסיגריתית. לעומת זאת יש משקים ששם הוצאת העלון היא עבודה חובבים, שהתארגנו בועדה ועושים בעבודת הקודש שלא על מנת לקבל פרס. מוציאים עלון כשמתרכז מספיק חומר לכך.

יש עוד סוג אחד של משקים, שבו יש כמה חברים שרואים בזה חלק בלתי נפרד מהחיים החברתיים ומנסים לפרסם בטאון של חברה זו, ולתת לכל אחד אפשרות התבטאות ופורקן לטענותיו, צודקות או לא, ובמה פומבית לדיון בעניינים שעומדים ברומו של עולט הקיבוץ. לדאבוני מוכרח אני לציין שמשקיניו שייך לסוג השלישי, שבו העלון אין לו כתובת רשמית ושהוצאתו תלויה ביזנה פרטית גרידא. להלן אשתדל לצייר לכם את אופן הוצאת העלון. כחודש לפני פרסומן מסתובב חבר המערכת בין החברים ורומז לכל עבר וחבר, שכדאי לו לכתוב משהוא לעלון, לכבוד מאורע זה או אחר, ו"אני משאיר לשיקולך את הנושא". כשבוע לאחר כך עובר חבירינו שוב ואומר: "אנה כתבת כבר?" בדרך כלל התשובה היא שלילית בהחלט, לא הבטיחו לו כלל, לא היו דברים מעולם!

כעת הוא עובר להתקפה נגדית ומתחיל בשלב השני, נדנוד יומיומי, עד שהקרוב כותב, ויחיה זה רק כדי להיפטר מה"נדנוד" הזה. והנה, שבוע ימים לפני מועד פרסום העלון החדש, מופיע חבר פלמוני עם מאמר המכונה "על השפעת הגורגונזולה בהדברת היבלות" - סקר מקיף ואתנוגרפי. "שכמובן כתוב בלועזית. אחרי שתרגם את יצירת הפאר, היא מועברת להגהה הספרותית. לאחר שכל המאמרים נאספו, על ידי שכנוע, נדנוד או פשוט סחיטה, מתחילה העבודה: צריך להכין את השעוונות!

יש במשק כתבנית אחת, רשמית. בזמנו, כשהעלון הופיע פעם ביוכל היא היתה עושה זאת. כעת, ומאחר שהיא עובדת בעבודה חשובה יותר, אין לה פנאי לכך, וזה מעל לשנה מתנהל דו-שיח חדשי בין המזכיר למערכת:

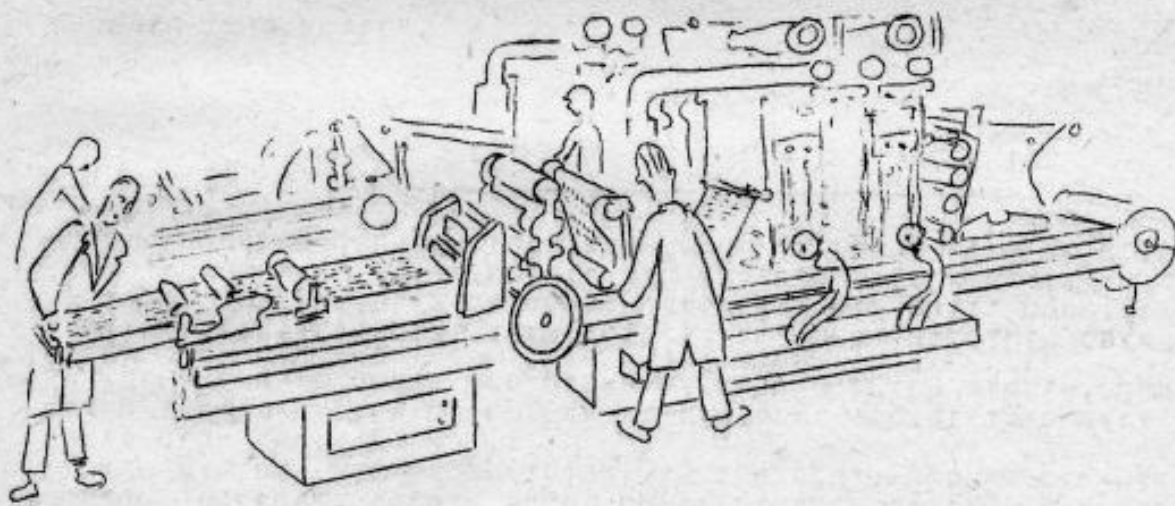
- מי ידפיס את העלון?
- כשנברר סופית את מקום עבודתה של ... אוכל לתת לך תשובה ברורה.
- מתי זה יהיה?
- נדון בזה בקרוב.
- אבל מי ידפיס הפעם את העלון?
- כשנברר וכו' (ראה לעיל).

כלית ברירה נאלצת המערכת להודיע את העונות לבר. יש לכוון יום שמכונת הכתיבה הרשמית תהיה פנויה ואז יושב המסכן יום שלם ומתקתק בשתי אצבעות, מזיע, מתקן, ומוציא תוצרת רבה, טעונית לטעה! לאחר הכנסת הצירים, טכניקאים נקבעים בצורה כללית על ידי תוכן העלון, ביגשים לבעית ההכפלה, הנעטית, לאחר נסיון נפל לרכישת מכונת הכפלה, באילת הסחה רק לשלב זה יש סיפור פנימי טוב - רוב אומתינו בחוץ, וסנדריס נוסעים במאה פעמים ביום לכיוון זה - ואחרי החיבור של הדפים מתחילים לחפש את המחלקים. פה יש לציין, שמאחר שבמזכירות מסרבים בתוקף לחלק את העלון יחד עם המכתבים (כנראה שזו, לפי דעתם, עבירה על חוקי הדואר!), אנו נאלצים להיעזר וליהנותמה "חסדים" של ילדי בית הספר, שעושים לנו כל פעם טובה יוצאת מן הכלל, כעין גמילות חסד של אמת, בזה שמס-כימים לחלק את העלון לחתום; ולא פעם קרה שעשה זאת, כלית ברירה אחרת, חבר המערכת בכבודו ובעצמו.

ולסיום, כמה מילים על תוכניותינו לעתיד. כפונותינו להגביר את פרסומי העלון עד להופעה יומית ולהגדיל את מספר העמודים עד ל-64, כדי שנוכל למסור את כל החדשות וידיעות מהמקלחת, מחסן הבגדים והמזכירות; לתת דו"ח סטנוגרפי מדינאי האסיפות והוועדות השונות, וגם להכליל מדורים לספרות, אופנה ולאישת בלי לשכוח את פינת "רוי הלב" (לנאהבים) בהדרכת הדודה ינטה. לצורך זה הוזמנו כבר המכונות הדרושות, כמו לינוטייפ, אופסט ורוטוגרבורה, במסגרת תוכנית ההשקעות לשנת ו'תשי"ט, ויופעלו תיכף עם הגיעם, להגברת ולהאדרת שמה של עלונתנו המחולל: דברי הכפר!

יצחק ע.

אחת המכונות החדשות שהוזמנו

לחברינו

- מקס
- גילה
- אריק
- לילה

ליום עלייתם,

ברכת התאקלמות וקליטה מהירה!

ב מ ז כ י ר ו ת .

פיראריזאציע : ועדת החברה הנאמנת מהצעותיה לדיון. אחרי עיון בהם הועברו לאישור לאסיפה הכללית.

גן "עקד" : אחרי יציאתו של "עופר" לבנינו החדש יש צורך בשיפוע מת כפוף והחליטו להקציב סכום של 250.- ל"י לצורך זה.

ברית שחייה : לאחר שהושמעו ההצעות השונות שהתקבלו מקבלנים שונים הוחלט להמליץ לאסיפה על מסירת עבודת הבנייה של ברית השחייה לחברת "סולל-בונה". - האסיפה אישרה הצעה זו.

קליטת עליה : א : החקבלה פנייה של ריוקה, בת 23, שרוצה להשאר במשק קיבוצי במשך שנה. היא למדה שפות במכללת אוכפור ורוצה לבא אחרי פסח. לאחר שקבלנו גם המלצה מאוסי הוחלט לאשר פנייה זו.

ב : לולו פנה אלינו שנאשר קבלתה של אשה עם שני ילדים, בני 5 ו-8, לתקופה של כמה חודשים, בזמן שבעלה ישתלט באולפן. המטפחה עומדת לעלות באותה התקופה שלולו חוזר מטליחו-ח. סוכס במזכירות טאנו מוכנים להתייחס בחיוב לפנייה זו כתנאי שמהורים יסכימו להשאיר את הילדים לפחות לתקופה של שנה לימודים אחת ברשת החינוך שלנו, אבל לא נוכל להחליט סופית על קליטתם או סידורם במשק עד שהם יבואו ארצה.

קבלת חברים : מאחר שזה זמן רב לא היתה קבלת חברים וטיט כעת כ-15 חברים שתקופת מועמדותם פגה, התקיים דיון במזכירות והוחלט להמליץ לאסיפה על קבלתם, בהטאירם כמה שמות לבירור נוסף.

מיקום חדש למוסדות המשק : מאחר שהתפנו כמה בנינים, טעד עתה טיכנו מוסדות ילדים, דנו במזכירות בהצעות לשימושם, כדלהלן:

1. בית התינוקות הישן : חדר אחד לסטריה, חדר אחד לחדר-זכרון לבשיא המרינה המנוח, פרופ. חיים ווייצמן ז"ל. על השימוש ביתר שני החדרים יהיו עוד דיונים, ויש הצעה להפכם לחורי אורחים.

2. גנון : חדר אחד למזכירות, חדר אחד עבור מרכז המשק, שני חדרים להנהלת החשבונות וחדר אחד (קטן) עבור סידורי העבודה והדואר.

3. המזכירות : חדר אחד ישכנו בו את החשמליה בו בזמן שהשני יהפך לחדר שרטוט לבנאים (כעת הם משתמשים בחדר אחד של צריפי הנוער).

הוחלט להמליץ לאסיפה הכללית על הצעות אלו.

=====

מ ד י ו נ י ה א ס י פ ה ה כ ל ל י ת .

ועדת קליטה : נבחרה ועדת קליטה בהרכב הבא : 1. מריון (מרכזת).

2. נחמיה.
3. בסי ע.
4. פרנק וו.

5. ברני.
6. דיאן.

%%%%%

שילומים מגרמניה : להלן אנו מביאים את הנוסח של ההחלטות שהתקבלו באסיפה הכללית מיום 1953-3-15 בענייני כספי השילומים.

- § 1. כל כספי השילומים וכל כסף פרטי אחר יכנסו למשק, כסף זה יוקדש למפעלים תרבותיים וחברתיים, במסגרת הצעת ועדת החברה. טימו בכסף נוסף יובא לדיון נוסף לאסיפה.
- § 2. כל כספי השילומים יכנסו למשק ללא כל תנאים, במקרה של עזיבה יהיה החבר, שהכניס כספים אלה, רשאי לקבל את הכסף בחזרה.
- § 3. דינם של כל כספים פרטיים אשר ברשות החברים, או טיעמדן לרשותם בעתיד, כדיון הכספים של השילומים, כמדובר בסעי-

פ"ט 1 ו-2.

- § 4. לחבר המקבל טילומים יותר להקדים ולהטיל את תקן הריהוט של החדר, במידה ואינו שלם, במסגרת התקן טיוח-לט עליו בועדת החברה.
- § 5. ועדת החברה מציעה להגיע להסדר מיוחד בענין נסיעות לחוץ לארץ לחברים המקבלים טילומים וטברצונם לנסוע לחוץ לארץ.
- § 6. אין חבר רשאי להעביר את כספי הטילומים באופן אוטומטי למספחה - במידה שחב זקוק לעזרת קרובים עליו לסנות למוסדות המטק.
- § 7. לחבר מקבל טילומים יוקצב סכום מסויים להטבת דבר הנכסף עליו. גובה הסכום ייקבע על ידי ועדת החברה.

%%%%%%%%%

לרגל חג העשור יונה כוונה להציג מספר תערוכות. אחת מאלה תציג מוצרים אמנותיים שהחברים עשו בשעות הפנאי שלהם. לשם כך מתבקשים החברים, אשר ברשותם נמצאים דברי מלאכה, רקמה, פיסול, ציור או כל מוצר אחר, להתקשר עם טומי בזמן הקרוב, כדי לאפשר מיון החומר ותכנון התערוכה.

%%%%%%%%%

חדשות מהספריה.

זה שנה וחצי שספרייתנו נפתחה מחדש ואפשר להגיד שהיא פעלה ללא הפסקה. בדרך כלל היה נסיוננו עם החברים טוב ורק במקרים מועטים ובודדים פגשנו בהזנחה בטיפול בספר, בעת הימצאו בחדר החבר. כיום מתחלקת הספריה כולקמן:

תשי"ז	ספר	1. המחלקה העברית :
550	564	2. " האנגלית: ספרות :
916	1340	3. " הצרפתית :
1170	1706	366
254	25	
-	2295	ס"ה :
1720	=====	

מספר החברים המבקרים במחלקות :

העברית : 20

האנגלית: 108

הצרפתית: זה עתה נפתחה.

מתוך חברים אלה מבקרים 65-70 כל שבוע בספריה.

אפשר לראות עליה במספר החברים קוראי עברית, ומטעמים ששם בואם של חברי גרעין "מגל-עוז" יעלה מספרם באופן ניכר, וזה יאלץ אותנו לרכוש ספרים שתורגמו מאנגלית, דבר שעד כה לא עשינו. אנו רכשנו, בשנה שחלפה, כמעט כל הרומנים החדשים שהודפסו בזמן האחרון ואנו מתכוונים להמשיך ברכישה זו. מאז שהחלנו בספריה שיחק לנוהמזל והיתה לנו אפשרות לנצל את כספי הגב' אברהם לספרים בשפה האנגלית. כשאזל מקור זה לספרות בשפה זו, בה "טרנקל-טרוסט" לעזרתנו, טסס הצלחנו לשנות את הטיטה הישנה, ואוסר לנו לקנות ספרות אחרת נוסף לספרים הטכניים, כעת נותר לנו שם עוד סכום של 100/- ל"ט לקניית ספרים באנגלית ואנו מוכנים לקבל הצעות מחברים על שמות הספרים שלבי דעתם כדאי לנו לרכוש. יש לציין שעד אכשיו היה ה"טרנקל-טרוסט" המוסר החשוב ביותר בכניית הספריה שלנו. נוסף לסכום דלעיל נשארו עוד 300, - ל"ט לקניית ספרות עברית, וזה מכספי גב' אברהם, ומקווים להשתמש בשנה זו ברוב הסכום הזה, וגם בה אנו מחכים להצעת החברים, כבחירת הספרים. ל"ט עובדות אלו אפשר לראות שמובטח לנו אספקה סדירה של ספרים חדשים, גם בעברית וגם באנגלית, בשנה הבאה. ברצוני להודות, בהודמנות זו, לחבריה שתרמו מספרם הם לספריה, מה שעזר לנו לא מעט לשנות את פני הספריה. פתיחתה של המחלקה הצרפתית אושרה על ידי תרומתם של גב' פרקר, אמה של קלאוד. מקווים שזה יהיה רק התחלת ושתהיה לנו האפשרות להצטיל, מדור זה בעתיד. ביטיבת המזכירות הוחלט שהספריה תעבור בקרוב לבנין בית התינוקות הישן, שבו נקבל סניף חדשים, דבר שיתן לנו אפשרות לסידור מרווח, נוח ואנושי לספרים, במיוחד במחלקה העברית.

" הערות: 1. יוצא צבא חייב להציג תעודת שחרור מהרשות הצבאית הסוסמכת.

2. המבקש יציג את הנקס הזהיר."

(מתוך טופס על/52 - בקשה להיתר יציאה - של משרד הפנים)

ביקורי בצפת היה מוצלח אבל מעניין. במשטרת כנען נאלצתי לחכות עד לשעה 8.15 בשעה זו הופיעה הפקידה, אבל אחרי דקה הודיעה לקהל שכואב לה הגרון והול-כה למסדר חולים. כעבור 30 דקות הגיעה מחליטה והיא היתה מוכנה לעזור לי. היא חיפשה וחיפשה ומסתבר שהטופס הנכון אזל ואיננו עוד. התיעצה עם שליט המפקד ועם קצין שני ולבסוף החליטה - ישתמשו בטופס מסומם. הם מוחקים את הכתוב בעצרון (הנרי כהן, מעמיר) אבל חלק מן הכתוב נטאר והתוצאה היא מיוג מטונה בין אדם בן-כחן והנרי חנוך מעמיר. רק הסד יודע עם מישהוא ועם יקבל את זה לפי חוק ודין. הכל מוכן - אבל חסר חתימת המג"ט (מפקד הגוש). (סגן מפקד הגוש) מסרב לחתום, כי רק המג"ט רשאי לחתום והוא טרם הגיע, אבל כודאי וכודאי יבוא בעוד חצי דקה. עובדים הרבה חצי דקות ואני עובר "לסלמג"ט" (שליט של המפקד הגוש). הלוח מודיע שהוא בטוח אופן אינו רשאי לחתום אבל בעצם סגן מפקד הגוש (סלמג"ט) כן יכול. טופס דבר לא עוד. אני מודיע מצרי, טעד לבואו של המג"ט אבל את זמני במשרד הפנים למטה בצפת.

אני רץ לצפת (דרך קצרה מאחרי ההר) ומגיע למשרד. הוא מלא סמך עד מה : וולגים מחזור טדורטים היתר יציאה. האווירה מחושמלת, צעקות וכל זה. באמצע יוטם הפקיד שלנו, צעיר, בעל טקטיים נוצצים ומדבר עברית-יהודית שבורה, אמנם ברכות כמו מטפלת מדברת עם צאצאיה. אני מתפלא בליבי, ומלא באווה על הפקיד הצברי הסובלני. הוא מטפחן לחזור, ללשכת העבודה, מדבר עם הנשים בנוצרות וכל זה ערניין ברכות ובהתחשבות. הפולנים מוסיפים לעצוק. באה המשטרה, מנהיגי המשלחת ספק הולכים ספק נופלים לחדר הסמוך להתיעצות. בהפסקה הקטנה כשרה הקרב ניגש אני לפקיד, הייתי עוד תחת הרושם מהתנהגותו הנהדרת. לרגע מדבר הוא גם אתי ביהודית שבורה, אמנם כשהוא שומע שהשפה העברית שגורה בפי הוא נאנח - מוריד את שמקפיו נפוך יותר בדרגה אחת ומתחיל לדבר אתי לפי מיטב המסורת הפקידותית. כולו קרח, מחפש שגיאות במילוי הטופס, אמנם יצחק עדר עומד במבחן, לא מוצא מאומה.

פתאום צוחק הפקיד שחוח סריסטי. "כו, אי.ה. אהך?" הוא מעמיד פנים כאילו לא ראה אותי מעולם, "מעניין לי לדעת שאשתך מסכימה בכלל לצאת את הארץ?". דיברתי, שוחחתי, צעקתי עליו, הלכתי למנהל המשרד (ספרדי) שאינו מדבר אפילו מילה אחת ביהודית (ידיש), ולבסוף החליטו על פשרה, על אשתי לשלוח את הנקס הזהיר שלה ואת תעודת שינוי השם (למרות שבצעצם אין צורך בה). כשיצאתי מהמשרד חזרו הפולנים מן החדר הצדדי אל הפקיד. מן החוץ שמעתי את היהודית השבורה שלו, הוא שוב מדבר בסובלנות כמו מטפלת מדברת לצאצאיה (מטפלת טובה). הלכתי ברגל להר כנען, הגעתי לשם מינוס נשימם. המג"ט איננו - יבוא כודאי בעוד חצי דקה. לפקידה השנייה כואב הגרון ועוד מעט תלך למסדר חולים. אני נכנס אל הסלמג"ט (סגן מג"ט), הוא מסתכל עלי - אני אדום בפנים ולבן ברגליים. הוא אומר: "אתה יודע מה? אני אחתום לך, מה יכול להיות?" - השעה קרוב ל-12.00 - חתימתו "לוקחת" חצי דקה ופחות. אני יוצא החוצה לאט (הייתי עייף ורעב), ועומד שם השלמג"ט, בעל שפת צברי. "כוא הכנס למשרד, המג"ט איננו עוד, אני אחתום לך, מה יכול להיות?" אני ירדתי מהר במדרגות. שם אני נפגש בפקידה, היא יורדת למסדר חולים, הגרון כואב לה. "כל כך אני מקנאה בך, לצאת לחוץ לארץ, להכיר את העולם, טוב לך!" אמרתי לה, שאני לא כך בטוח, אס אפנס אגיע להכיר את חוץ לארץ, בינתיים אני מתחיל להכיר את הארץ שלנו, וזה מעניין מאד - מעניין מאד.

מן השער ראיתי את אדי ואת האוטובוס. תפסתי את האחרון והשארתי את הראשון וירדתי לראש מנה.

אדם.

.....

מפ"י ה"פ

בגנון ספרו לילדים שיש טיול לאילת.
אשרו לשולי טאביה כוסע גט כן, לזה ענתה :
- נכון, הוא צריך להחזיר את המפות
הנמצאים בחדר.

.....

גט תמר התערבה בוויכוח בזה הלשון :
- אבא שלי נסע לפני שנה, אבל הוא צריך
לנסוע עוד פעם, כדי להביא את בגד היט
שהוא שכת שח.

מה שמפליא אותי ביותר, כ"פסח של מנסורה", הנו העובדה שזה נראה כל כך רחוק
- הרבה יותר מחשע השנים שעברו למעשה מאז. בהסתכלי אחורה נראה כאילו נמצאת
מנסורה בעולם אחר והפסח הראשון בו, כבתקופה אחרת, קדומה.
הייתי חודרה בתקופה זו, רוב הבחורים וכמה חברות היו במנסורה והוחלט, שעד
כמה שאפשר, יעלו כולם לסדר למנסורה. אמצעי התחבורה שלנו, היה המק בניזין, ובכו
שכולם התחילו להעמיס, קודם את המטען, ואחר כך את עצמם, נפלה רוחי. - היו לזה
שתי סיבות, קודם ירד גשם שוטף, ואפילו אם היתה איזה הפסקה היינו בטוחים
שירד עוד גשם נוסף, ולכן קשרו את ברונט האוטו מסביב. לי היה נראה שהחברים
והמוזרות נבלעים בתוך אחת משבעה מדורי הגיהנום. הסיבה השנייה: רוב הנוסעים
היו בנות (הכני חושב שבעוד עשר שנים עוד יקראו להן "בנות"), ורעיון הנסיעה
העומדת לפנינו היה קשה לסבול.
ראיתי עוד שני חברים שעמדו על ידי וגם פגיהם לא היו מזהירים. הסתכלנו
אחד על השני, החלפנו כמה מילים; העליצו יח תמרילים על שכמינו, ואחרי שהם-
ברנו לנהג שנכנס את מולינו כ"טרמפ", יצאנו לדרך.
בראש פנה פגשנו את המק, ובעמדינו על ידי תא הנהג, נסענו אחר עד לדרך עפר
המוביל למנסורה. שם חיכו לנו סרקטור וטריילר, אבל אחרי שהעמסנו עליו את
הארגזים, תרמילים, מזרונים ושאר הירקות, שהבאנו על המק, לא נשאר הרבה מקום ל-
משהוא אחר, ורובינו התחלנו ללכת. בעצם לא התכוונתי למילה ללכת אלא ל"שחייה"
- זה לא היה דרך עפר כלל כי אם ים של בוצ' (גט בידיש משתמשים במליצות
כאלו, אומרים "איך ווייס?" כשמתכוונים ל"אינני יודע").
בלי שום חכמות: שחינו! גלחנו את חמטת הקילומטרים למנסורה ושם חיכה
לנו ה"הרר ברוז" שהיה אחראי לסידורי שיכון. הלזה הציץ ברשימה ואמר לי:
"חדר 12" - טאלתיו כמה אנשים ישנים שם ואז ענה לי, בחיור קל: "עשר, כן
אותך". נדהמתי בטמעי זאת וחלכתי למקום לינתי, במסותי לחטב איך טאפטר להציג
עשר מיטות בחדר המיועד בקוטי לשכן ארבע, וזה כבר בקושי.
נשאר לנו הרבה לעשות בשעתיים השלוש, שנותרו עד להתחלת הסדר: לפגוש
ולדבר עם חברים שלא ראינום זה חדשים, לשחות בבוצ' ממקום למקום - כמובן שלא
הפסקנו לשלוף ולנעול את המגפיים בבקרנו בחדרי החברים השונים.
לסדר היה ארגון מיוחד, כל חבר בכואו לחדר האוכל היה מוריד את מגפיו
במרפסת מחסן האוכל, שם את בעליו שהביא אתו ביד ונכנס לאולם חדר האוכל, וזה
כדי לא ללכלך את הרצפה לקראת הריקודים שלאחרי הסעודה, ולהשאיר נקייה, נחות
או יותר. הראשונים היו בני מול, הם הגיעו, החליפו מגפיהם בנעליים ונכנסו לחדר
האוכל. אמנם אלו שבאו באיחור מה מצאו קיר, ואז יותר נכון, קיר של מגפיים מכוצ-
בצות, שהיה עליהם לעבור כדי להכנס.
חדר האוכל בעצמו היה מסודר יפה, עם שולחנות ארוכות, מסות לבנות, פרחים
וציורים, שהוכנו במיוחד על ידי האמנים המקומיים. על כל צלחת היה כרטיס עם
שם החבר, לפי המקום שנקבע עבורו על ידי מארגני המסיבה, כשלאחורי הכרטיס
מורטס חרוז הרומז על סגולותיו. היינו צריכים להתיישב לפי סידור זה, אבל
אם אינני טועה היו הרבה החלפות כרטיסים מידי אלו שרצו לשבת בצותא ולא על
המקומות שזמנו להם.
כל הקטיים הללו סודרו במהרה והסדר התחיל. קראו הגדה וסרנו שירים. אין
צורך לתת יותר פרטים על הסדר, שבתוכנו לא השתנה כלילת הסדר שבאו אחריו.
אחרי האוכל הורידו את הטולחנות והמקום הוכן לריקודים, טנמטכו עד לטעות
הזעירות. התזמורת המקומית, שסיפקה את המוסיקה, היתה מורכבת מקבוצה נכבדת
של חברים-אמנים.
בינתיים לא הפסיקו הגטמים לרדת בחוץ, וגם לא טסקו במסך כל הלילה; וכט-
התעוררתי בשעות הצהריים, טרם חדלו לרדת. ממטתיהסתכלתי על תשע המיטות האחרות
ועל דמויות החברים בהן, מקצתם ישנים ומקצתם ערים. הרהרתי ותהיתי על האופן
שהצלחתי לזהות את מיטתי כלילה. הרהרתי גם על האפשרות להשיג ארוחתבוקר,
אבל בשמעתי את הגשם הזועף, החלטתי להמשיך להרהר. וכנראה שכולם היו בדעה אחת.
חבר אחד הציע שמישהוא, לא הוא, יגש לחדר האוכל ויביא ארוחת בוקר לכולם.
הטכמה פה אחד אבל אף אחד לא הלך. לבסוף הציע חבר אחד (יותר טוב שיסאר בעי-
לום שם), ואחרי גירור ממושך בתוך מגפיו, שיעזרו לו לגמור בקבוק עראק אחד
מתוך השניים שהוציא משם. הוא הסביר שקיבל בקבוקים אלו כמתנה מהקייבוצ' שבו
היה באותו הזמן משתלם בענף הבנייה, והיות וגרוננו יבש במקצת הוא מבקש קצת
עזרה. הטכמנו לשתות בקבוק אחד ולהשאיר את השני לחברים אחרים, בחדר הסמוך.
אבל נוכחנו לדעת, לדאבונינו, שבקבוק אחד אינו יותר מרק אחד, ולכן פתחנו גם
את השני. כשגם הוא נגמר נשאכנו במיטותינו, עם שירה בפה ולב עליו.
פתאום הרגשתי שאי אפשר לדחות יותר את צרכי ה"טבע" ויצאתי החוצה. שם
פגשתי "קולי" אחד במגפיים, שהופיע מתוך הערפל וגם נבלע בו שוב. רצתי דרך
הבוצ' בחזרה לחדר ונפלתי על מיטתי, בספרי לחברי על אודות המראה המוזר שפגש-
תי. כמה מהם נגשו לדלת, הציצו החוצה בגשם ופתאום התחילו לצחוק. הצטרפתי אלי-
הם וראיתי שוב את הקולי שלי - היה זה אחד מהחברים הטובים שלי, שאמו בקרה
במטק באותו הזמן בארץ ובאה למנסורה לחג. היתה לה קשה להתבוסס בבוצ', אזי בנה
האובה היה סוחב אותה על גבו ממקום למקום בכל עת שרצתה לצאת את החדר. למ-
זלו לא יצאה אלא לעתים רחוקות.

דבר אחר שאינני יכול לשכוח הוא הכשר שהיה לנו לצהרית ביום זה - פשוט בלי הגבלה! יכולנו לאכול עד כמה שרק יכולנו להכיל - זה והבונץ הצטרפו לעשות מפסח זה דבר שלא יישכח.
עזבנו את מנסורה למחרת. הגשם טרם נפסק ורוכיזנו הלכנו לאורך שביל הבונץ עד לאוטו, בזמן שהזחל והטריילר הביאו את כל כלי המטה והמטען, נוסף לכמה חברות שלא היתה להן חשק ל"טייל". הן הגיעו רטובות וקפואות בו בזמן שאנו באנו רטובים אבל חמים. לבסוף זחלנו לתוך האוטו האפל ונסענו חדרתה.
כאיזה מקום לאורך הדרך גם נפסק הגשם, שהיה גם המלקוש בשנה זו, לאחר שעזר לעשות מפסח זה חווייה שלא תשכח.

ישראל פוזנר

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

עטה בעצמך (4)

ס י ו ד ה ח ד ר .

בטורות אלו אני רוצה לקחת את הקווים הכלליים ולפיהם צריכים לחדש את הסיוד על קירות בטון או בלוקים מסויימים, ומבטק באותו הזמן מהחבר להתחטב בעוצרה טאי אפשר לרפאות כל המחלות באותה התרופה, כלומר טגס אם הצובע יקפיד על כל הכללים יש עוד כמה וכמה תקלות שעוללות להופיע.

1. איך מכינים את הצבע לסיוד? לוקחים כמות מסויימת של סיד (ראה למטה). חשוב מאד לא לקחת את הסיד אלא מהצד השני של הכור ולא מהמקום שבו כיבו אותו. עבור חדר יש צורך בשני דליים של סיד - כור כדי לצבוע שלוש פעמים. לשני דליים סיד - כור מוסיפים בתוך חבית שש דליים מים נקיים ובוחשים היטב.
היחס 1 : 3 חשוב ואין לעבור אותו. יש צורך להוסיף גם 200 גרם שמן פשתן. דבר זה חשוב כדי שבמקרה ורוצים לסייד פעם נוספת שהשכבה הישנה לא תרד יחד עם הצביעה החדשה.
2. איך מבטיחים שהצבע החדש "יחזיק" בקיר? צריך לגרד בקפדנות את כל עודף הצבע הישן. דבר זה צריך להיעשות בלי לפצוע את שכבת הטיח. אחר כך צובעים את הקיר עם חלב רזה - חלק אחד חלב - סיד לארבע חלקים מים. רצוי להוסיף לצבע 100 גרם מלח מטבח.

3. איך מקבלים "גוון"? יש כמה צבעים שנהרסים על ידי בסיסים, ואת אלה אי אפשר להשתמש לסיוד. הנה כמה צבעים שכן אפשר להשתמש בהם:
א. אוקר (צהוב).
ב. אומברה (חום).
ג. אולטרמרין (כחול).

אסור להשתמש בגלל האלקלי החופשי בקיר, למשל בכחול פרוסי ירוק כרום, ירוק כרום שווייג, וכו'.
מערבבים את אבקת הצבע עם קצת מים עד שמקבלים "דייסה" ומוסיפים אותה לצבע הסיד. מנמים על קיר או אבן בשמש, כדי שהצבע יתייבש מהר, ומוסיפים מה "דייסה" עד שמקבלים את הגוון הדרוש. צבע סיד יבש כהרבה יותר בהיר, נא להתחשב בזה.

4. תנאים לעבודה טובה :
א. מברשת סיוד במצב טוב מאד.
ב. פיגוט או סולם מטעים.
ג. יש לסנן את הצבע שלוש פעמים דרך דשת זכוכית לפני התחלת העבודה.
ד. יש לבחוש את הצבע כל רבע שעה.
ה. אסור להכין למפרע צבע שלא משתמשים בו באותו היום.
ו. יש לצבוע בשני כיוונים בלבד, ולא יותר.
ז. יש לתת לכל שכבה להתייבש לפני הוספת השכבה שלאחריה.
ח. כלל חשוב : מוטב כמה שכבות דקות משכבה עבה אחת.

5. צבע סיד מחזיק יפה על טיח, אמנם עודף הצבע משתפסף.
6. אי אפשר לרחוץ קיר מסוייד.
על פח או עץ מחזיק הצבע זמן קצר בלבד, אם בכלל. צבע סיד מחזיק אמנם על צלוקס, כתנאי שהוא יהיה במצב טוב וספיג (פורוז).

גבריאל

++++++%

אביה של טליה נסע לתל אביב. היא לא רצתה להאמין זאת והגיבה :
- לא נכון, הוא כבר היה פעם שם!

כזכור ירדה קבוצה נוספת, בעקבות הסיוול המוצלח של אשתקד, לאילת. השנה הוא אורגן כהלכה, במשך שבועיים, והשתתפו בו כל הכנות שלפני שנה שלהן את בעליהן לתור את הארץ - בין 37 המשתתפים היו הפעם 22 נציגות מהמין החלש - והשנה ליווה אותם אפילו בעל-זקן אחד. למרות כל זה היה הסיוול מוצלח מאד, וחברינו עברו 1346 ק"מ בלי אף תקלה אחת, ותודהינו לינקל הימין, שביצע את המבצע ועבר קשה בזמן שהיתר התענגו. אבל לא עלי למסור את הדו"ח, נשאר את זה למשתתפים שהיו את החורייה.

זה שבועיים תלוייה בחדר האוכל מודעה בזר הלשון :

למטיילים ליילת.

רשימת הדברים שכדאי לכם לקחת אתכם :

- שק שינה,
- ספל,
- סכין,
- כף,
- בגדיים חמים,
- בגד ים,
- וכו' וכו'

לא, אין זו הלצת פורים - זו עובדה ! נתאכזבו כל אותם החברים, שקצו וירדו אילתה לפני שנה, כי "דבר כזה המשק שלנו יארגן רק פעם ב"יובל" "וגם השנה התקיים סיוול של שלושה ימים לנגב.

יומיים לפני היציאה התאספנו בפינת חדר האוכל, כדי לקבל הוראות ולברר פרטים אחרונים לפני התחלת ההרפתקה הגדולה. גרטי הציג לפנינו את מדריכינו, איזי ד., שמייל כבר פעם אחת כנגב קודם לכן. הלזה מסר לנו בקיצור על התוכנית.

יום ראשון : באר שבע - מעלה עקרים - סובייטה - שדה בוקר (ליבו) יום שני : שדה בוקר - עכדת - סכתא דמון - יסבתם - אילת - חזרה לשדה בוקר (ליבה).

יום שלישי : שדה בוקר - סדום - עין גדי - באר שבע - כפר הנשיא בזמן הדיון הציג משה ב"ח שנקח אתנו את העגלה שאנו "חייבים" לשדה בוקר, אבל הצעתו נדחתה, כי כפי ינקל אמר : "זה יזריח". אז משה קפץ שוב פעם והציג תוכנית אחרת, לסיוול שיכלול לינה בעין גדי ובאילת, שניהן תחת כיפת השמיים. אחרי ויכוח של הצי שעה הציג ג'וני לסייר במשך שלושה ימים במפעלי ייבוש החולה. לבסוף היו כבר כמה חברים שתשבו שאנחנו כלון גם באילת, גם בשדה בוקר וגם בעין גדי גם יחד ובאותה הלילה ! את המחרת ביילינו בהכנות קדחתניות ובהכנת הצידה לדרך.

יום שישי :

בשעה 3.15 יכלתם למצא, בחדר האוכל, 37 דמויות רדומות הלוגמות בלהיטות קפה חם. הבנות לבושות כולן לפי האופנה האחרונה. דופל-קוט (הזרות לגורל שלל לנו השלמה מצויידת בכל טוב), וקפיה - שרק השד יודע את מקורם. ב-3.30 עלה הנוסע האחרון על האוטו, הוולוו, וינקל התחיל לזוז. ישבנו על ארבעה ספסלים, סנייט בצדדים וסנייט באמצע, גב אל גב, ומתחתם מלאי המזון, כלי הבישול וכו'. כשתם ארוזים בארגזים, באמצע עמדה שורה ארגזי תפוזים, שזללנום עד שהחובשת הזהירה אותנו מפני התוצאות ה"קטלניות". מעל לראשינו היו שני מדפים לצרורות האישיות, סידור יפה מאד לכבישים רגילים, אך כשינקל התחיל להקפיד את המכונית על אבנים וסלעים, הפציצו הבילות את החברים בכל רגע. מצב הרוח מצויין ! חושך מצרים, אבל לא קר, וכמה חברים כבר מצטערים על שלושה זוגות ה"גטקס" שלבשו מתחת למכנסים. קולות בודדים נשמעים בחושך : "אמרתי לך להתפשט לפני שאתה מתיישב !", צחוק פרוץ - "אי אפשר לדעת מי זה בחושך", אנהה שוברת-לב, "אנחנו זקנים מדי בשביל זה". וכך נסענו, קצת נמנמנו וקצת שרנו, קצת פטפטנו, עד שהגענו ללוד. שם עמדנו לארוחת הבוקר, זאת אומרת סנדוויץ' ים, שהוכנו כלילה הקודם.

בלימה ומאיר ד. הצטרפו, הבנים הרימו את ה"ברזנט", שהיה סגור במשך הלילה, והמשיכו דרומה. נסענו לבאר שבע בדרך הארוכה יותר - הקרובה לחוף על יד אשקלון, כזאכה סעד ומפלסים. נדהמנו לראות את כהל עוז ממש לרגלי עזה העיר. היות ורוב החברים לא הכירו את הסביבה הזו, נהנינו מהירק מסביב והמושבים אחד ליד השני, וחכינו שיתחיל כבר הנגב. שעה זו בחר גרטי ליצור קצת "הוואי". איש ההווי הרשמי, מיק, נעדר מסיבות

אכל אין דער, בפעט הבא נ"ע איפה לחפץ!
 וסוף נוסעים, יורדים למכתש רמון וחוצים אותו לרוחבו ולפנינו 150 ק"מ
 מרחבי הנגב וכביש חדש, מצב הרוח מרומם, השירה קולחת, בלי דפי עור, נדמה
 לחסכבר ימים שלמים אנו נעים בארץ שוממה זו - מחפלאים מחדש מכל צורה
 מוזרה בסלע - הנה מפל מים קטן, והנה עוגת קרם ענקית, פה הכביש מוליך
 דרך הסלע ממש ושם ההרים מתרחקים במקצת, ורחם וצחוב, ירקרק ודורר משמשים
 בערבותה ליצור נוף מיוחד במינו זה.

ופתאום ירק מרענן! יטכחה. לא נכנסים - אין פנאי, אהל, ריחן למסור
 מכתב מאדי לחניכיו, ליד בנין אחר עומד נער, "הי, אחא!" "אועקים-החברה,
 "בא הנה!" "אינו זה, הודאי רגיל הוא לצעקות כאלה מכל מכונת עוברת,
 בסוף יורד ינקל בכבודו ובעצמו ומסור את המכתב לידיו, בינתיים התקדדו
 המים ו---- לא יתכן! כן ג'ש"ח! זהו מזל של אנגלים!
 פעם בעשר שנים יורד גשם באילת ואנו תפסנו בדיוק את היום הנכון! אחר
 כך התברר שבאילת לא הרגישו באף סיפת גשם.

לאילת הגענו בערך בצהריים, התגובות היו שונות: "הייתי פה לפני שלוש
 שנים", אומר האחד, "ומה שבנו פה מאז - פתחתי!" "כן בזמן השני אומר:
 "מה? זה הכל?" "כן, הכל יחסי, הרבה מכונות טיילים קדמו אותנו, וליד
 כל אחת צעקו החברה: "הנה גל-עד!" "שמענו גשם-עד שלח מטיילים
 לאילת באותו סוף-שבוע, ונפגשנו אתם לפחות 25 פעם במשך יומיים! סעדנו
 על חוף ים סוף ומי שהביא בגדי-ים נכנס למים, בכל אופן אין מי שלא נהנה
 מהשחייה במים צלולים ושקטים אלה.

לאחר מכן טיילנו ב"עיר" וכשנכנסנו למסעדה לשתות, אמרו לנו שאין גזון
 קר, כי האוויר עדי לא הגיע - התחלנו להבין אז מה זה אילת! ב-2.30
 התחלנו לזוז, ינקל הסיל אותנו לאורך נמל הנפט ודרך העיר והרגשנו עד כ
 שמטע הרוטם הראשון של גודל המקום.

התמונע ירדנו לראות את מפעל הנחושת, העומד ליד מכרות שלמה המלך, רוב
 הבנות התאספו דווקא על יד דלת מסומנת ADIE, ועמדו בחור, לבסוף נפתחה
 הדלת ויצא GEMT, שנבהל מאד למראה השורה הארוכה של בנות המין החלש, המפעל
 עדיין בשלבי הכנה אחרונים, אבל התרשמנו מאד מהמקום - במיוחד יוחנן ס.
 וסימון שהגיעו כרגיל אחרונים לאוטו.

הדרך חזרה לשדה בוקר עברה בלי תקלות - החברים התעייפו כבר במקצת,
 וכל שהתרחקנו מאילת גבר הקור. עד שהחשיך היום לבש כל אחד שוב את אותן
 השכבות הסמרטוטיות, שפשט באילת העיר, קצת אחרי שבע בערב בהתכוו מרחוק אורות
 הגדר של שדה בוקר, הרגשנו - "הגענו הביתה!" "הודתינו לחברי המקום,
 שהשאירו גם הפעם את המים החמים במקלחת.

בערב זה לא היה צורך ב"הוואי", ואחרי הארוחה שמח כל אחד לחלץ את
 עצמותיו - הפעם על רצפות הכתים העומדים בבנייתם - וברני שוב פעם לא
 עצם עין! ביום זה עשינו דרך של 484 ק"מ, וכמו ביום שלפניו ארגן גרשי
 איזה "ספורט טו-טו", לניחוש המרחק, ג'נט נחשה במספר הקרוב ביותר - 483 -
 וקבלה את הפרס - בקבוק חול הנגב, ביום הקודם ניחש משה ב"ח נכון וגם הוא
 זכה בפרס דומה.

יום ראשון:

זזנו ב-4.30 ובצפיפות, כי לבשנו את כל השכבות, שקט מוחלט, אפילו בפינת
 ה"קצ'קס". רק גרשי וראובן מתווכחים על תוצאות הכדורגל ששמעו בבי.בי.סי.
 ליד כפר ירוחם האיר השחר, ונתגלה יום אפור ומעונן. רק בדרך לעין גדי
 יצאה השמש על פני הים, ועד שהגענו לשם התקלפנו עד למינימום, בינתיים שוב
 עוברים בסביבה שוממה ואכזרית, נדמה שפה נתן הגשם ביתר עוז, בהשאירו
 וודיאות עמוקות יותר ושהסחב פעל ביתר תקיפות. יורדים כל העת, יורדים
 ויורדים. יורדים בלי סוף, עד שהאזניים מצלצלות.

על סדום עברנו ביעף - אין זמן - והמשכנו בדרך לעין גדי, הים נראה
 אפור וגדול וחפשונו את אשת לוט, מצאנוה לפחות שלוש פעמים! דל ליד ה"לשון"
 יכולנו להבחין בחוף שכנגד, הדרך נראית אינסופית וכששמנאל לחץ - בפעם
 ה-465 - בטעות - על הצפירה, אמצעי הקשר שלנו עם הנהג, וינקל העמיד את
 האוטו, התחילו להתעניין מתי סוף סוף נגיע ליריחו.

ולפתע ירק - ולא ירק בלבד אלא ממטרות, שדות, גן ירקות, הגענו לעין גדי
 נעמדנו ליד עוד איזה תריסר מכונות - איפה גל-עד? - וירדנו לסייר
 בסביבה, כשהזהרתיו של איזי מלרות אותנו: "אנחנו זזים ב-10.15 בדיוק!"
 ה"צעירים" - לאו דווקא לפי הגיל - עלו למפל המים הגדול וחזרו מוקסמים.
 יופי כזה רואים לעיתים נדירות מאד, אני כשלעצמי מציעה טיול, בשונה הבאה,
 למצדה ולעין גדי, יש ויש מה לראות, והפעם הספקנו רק להציץ.
 פה מספיק אלן ב., שהצטרף אלינו באילת, ליפול לחוך אחת הבריכות, וחזר
 לאוטו לבוש בגדי ים כשבידו חבילה מספספת של בגדים, גם ג'וני הצליח
 להרטיב את הישבן ברגע האחרון, באי-רצון מוחלט עלינו שוב על המכונת
 ופנינו לסדום - מאד שבע - כפר הנשיא.
 בסדום עמדנו רק לרגע - שוב פעם אין זמן - ומיכל התרגזה מאד, כי רצתה

.....

הנה הסתיו עבר, הגשם חלף והקיץ לו, הניצנים נראו בארץ וקול ילדינו וחברי
מחנהו מפנה הצפונות של המסע, כשהם מתפלשים במימיה הזכים של בריכת השחייה
החדשה שלנו. כמה טוב! כמה נעים! וכמה מרענן! אין מה לומר, הבריכה
בדאי תשנה מהלך חיינו - אבל עוד חזון למועד. כולנו מחכים בציפייה להתחלת
(ובודאי לגמר) חפירת בריכת השחייה שלנו. אבל בינתיים אני מרשה לעצמי רק
להרהר בנושא, ולהעלות רהורים אלה על גבי דפי עלונינו.

אני רואה שלשה יתרונות בהקמת הברכה הראשון הוא פיתוח הצוף ושמידה על בריאותינו. ללא ספק שהיה הוא אחד מענפי הספורט החשובים ביותר לגופינו בו ניתנה האפשרות לאמן ולאמן כל שריר שבגוף. השחייה מאפשרת לנו שימוש במספר שרירים שמטבעם עלולים להכנס לתרדימה, נוכח מעשינו היומיומיים. ואין לילדינו אימון גופני יותר טוב, וספורט יותר בריא ומועיל כאחד, מאשר השחייה. היתרון השני הנבי רואה בפיתוח ענף ספורט במסקיניו, שעד כה עמד בפיצור רב. יעד זוכר את היותו בו החלטנו להשתתף באליפות הגליל בשחייה, ויצאנו קומץ אנשים לברכה בדפנה לנסות את כוחינו ? לאלה שלא זכו לחזות במחזה מרהיב עין זה אפשר למסור שבמסחה הראשון בולנו פיימו את האימון, והחלטנו לחכות עוד כמה שנים עד שבנינו יוכלו לייצג אותנו ביתר כבוד. אבל לדעתנו עלינו לדגול בפתגם האנגלי : לעולם אל תאמר "די" ! למרות שעצמותינו כבר חורקות, ושכבות השומן כבר ניכרות על גופינו, חנני משוכנע שעוד לא הגענו לקץ פעילותינו בשטח השחייה. בטוחני שבקרוב עוד נראה אף את זקני זקנינו מציגים רמה לא נמוכה לצאצאיהם השריים, ואף משתתפים בתחרויות עם משקי הסביבה. לילדינו יש רק לומר שינצלו את הברכה ככל האפשר. ידוע שהרבה מחובי שחייה המדינה הם ילדי משקים ואין לי שום ספק שבקרוב אף ילדינו יימנו ביניהם.

היתרון השלישי, אני רואה את חבריכם כמרכז פעילות חברתית חדש. ראינו בעבר
הלא רחוק את הרצון של החברים להתאסף, ולבלות בצורתא ערבים נעימים במועדון
החברה. ואם המקום והרצון ישנם, הזמן תמיד ימצא. וטוב שחברינו יבחרו בחברה
למסרה זו. וגם טוב שבחרו, כמקום חבריכם, את פינת החמד של המשק, המשקיעה על
שדותינו ומטעינו המוריקים, ברקע נוף הגליל הנהדר, וכיפת החרמון המושלג
המודקרת השמימה. אולי בריכתינו אפילו תזריק בליבנו את אחבת הנוף הסובב או-
תנו, שאגב חיינו הקשים, מרוב מתח בעבודה, אנו עלולים לשכוח.
כן, חברים, יש בהחלט מאורע נעים העומד להתרחש בקרוב, וכולנו כבר מתגעגעים
לימים ולילות הנעימים שנבלה בקרבת הכריכה - אבל אל נשכח דבר אחד! המשמעת
לגבי השימוש בחריכה חייבת להיות חזקה ביותר. ראינו בעבר יותר מדי אסונות
שוא. עלינו להקפיד על הטידורים המתאימים, האוסרים רחצה ללא נוכחות מציל או
לפחות שתיין מנוסה, אל נפקיר את חיי ילדינו! על כל ההורים והמטפלות חובה
לשמור על הילדים בכל עת. ועל מתכנני החריכה לדאוג לאפשרות של סגירת הכניסה
לחריכה בכל עת ובשעת הצורך. במידה ואמצעי הזהירות יעמדו ללא פגם, רואה
אני רק תועלת, אושר ושמחה לכל תושבי המשק, מגדול ועד קטן.
ישושים מדבר לאגם מים

778

מכתב יו ל מערכת .

לאור המהפכה שעומדת להתחולל בחיינו עם הקמת הכריזה התקבלה במערכת כמות גדולה של מכתבים בנושא זה, והננו מפרסמים פה רק אחדים ביניהם.

העורך.

לכ' עורך "דברי הכפר",

• 3 •

הגיע הזמן, לפי דעתי, שאנו נערוך מערכה כללי התנהגות, להדרכת החברים שישתמשו במדינת השחייה החדשה שלנו.

הבני מציע את הכללים שלהלן:

1. אזור לטובע.

2. אין להטכיע אחרים.

3. השימוש בסנפירי-שחייה אסורה.

4. אין לענוו משקפי-גבול.

5. יש להקפיד בשימוש בתלבושת באותה (אין להרשות לכישה

- הליפות שחיה מכסות-ברכיים או ביקיני).
6. השחיה בשבתות אסורה.
7. ההתרחצות - עם או בלי סבון - אסורה.
8. אין לשחות אחורה בלי מראה או אור אחורי.
9. אין לעשן בזמן השחיה.
10. אסור לגדל דגים בבריכה.

לבסוף הייתי רוצה להוסיף שצריך לקבוע כלל ולבקש מהדייגים שימנעו מהשאלת המים לשימוש במדגה.

בכבוד רב,

שחיה בלהב.

.....

ב"ה,
לבחור העורך ני"ו,

נבקשך לפרסם מעל דפי עלונכס ובחוצות כפרכס את הדברים הללו,

קול קורא מצידן 1

זעקה גדולה ומרה נפלטת מקרבינו בשמעינו שיש בראת שלטונות הרשעה לחבל בעבודת הקודש ובפאר הישגינו של מועצתינו, מועצת גדולי התורה ביישובינו הנהדר, ק"ק כפר הנשיא יצ"ו, ושמרצון הדת הפושעים להפוך את בנין המקווה המקומית לבית זנות וזימה ר"ל, שכינויו בלשונם בריכת שחיה (טווימינג-פול בלע"ז), מקום שבו יתהלכו זכר ונקיבה גלויי בשר וערוה ר"ל, בכסותם טפח ובגלותם אמה. בזה אנו יוצאים בקריאה לכל אלה, שכבוד המקום קרוב לליבם, שיעזרו לנו במאמצינו להפוך מזימה נפסדת זו ולתת יד לשמירת הערכים המקודשים של חיי משפחתנו ולא לתת לנוכחם ולהפכם פלסטר. עצתם לא תקום בעצת בלעם הרשע יצ"ו וכמוזמת קרה ועדתו! ככתוב: עוצר עצת ותופר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל!

אנו קוראים בזה לכל יקירינו ומיעדינו להתאסף בבית מדרשינו כדי שנוכל לבא אל הרינה ואל התפילה, ולשפוך את מר ליבנו כדי לקרוע את רוע הגזירה, בסליחא דשמיא. אחרי הדרשה, על עניני דיומא, על ידי הרב המקומי נצא למחאה פומבית, בלבוש שק ואפר, לבצעני המזכירות. אסיפתנו זו תתקיים אי"ה ביום ו' הבא, פרשת "אס בחוקותי תלכו" הגבל"ס, בשעה 3 אח"צ.

כל ייעד איש מאתנו כדי להגן על קדושת התורה וערכיה, כי במסרינו ובבשר בלענו, בנותינות ותינוקות של בית רבן הדבר. נחרף את נפשינו ונצליח כדוגמת אחינו בני טלומינו בעי"הק ירושלים תובב"א, ולא תיעשה הנבלה הזאת בישראל.

ירחמיל טפיגלבלנץ,

גבאי בכי"המ דחסידי

האדמו"ר מכורב'וי שליט"א

פה ק"ק כפר הנשיא יצ"ו.

=====

א.ב.

- א. בענין רב הנני עוקב בהתקדמות בריכת השחיה, וגם אם זה צער חשוב לכיוון הנכון בהתפתחות החברתית של המסק, יש לפי דעתי להתרום על הסכנות הצפונות בו. הנני דוגל בזה שלא נאסר בריכה מעורבת מאיזה סוג שהוא, זכר ונקבה, תושבי צריפוס וכתים וכד', ושיט להכין תקנות חמורות להגבלת שחיה המין החלט. לאחר עיון מעמיק מצאתי פתרון לבעיה עדינה זו, ונוכל על ידי דביקות בכמה כללים, להרים את קרנו של קיבוצינו.
- א. יש לבנות קיר גבוה, 3 מטר, מסביב לבריכה, בלי אפשרות של חורי הצצה, ולהסיר ידיר תורנות סומרות שחסי ירנה בחוץ בזמן ההתרחצות הנשים.
- ב. במידה שחברות מוכרחות כבר להתרחץ, הן העלינה זאת בזמן שרוב הגברים אינם עלולים להיות בסביבה, ובבגדים מתאימים (אפשר לחבוט ה"טיטלעך" בעת השחיה).
- ג. מי הבריכה יוחלפו היכף אחרי יציאת הנשים, מיט שהוטו על הקירות ועל הצדדים אין צורך לאסוף.
- ד. אין להרשות גבר לסחוף בכתי הרחק בזמן רחצת הנשים.
- ה. הסימוט בבריכה כמקוה עדיף על כל סימוט אחר, ואין להרשות רחצת ביום לפני או אחרי סימוט כזה, כמו כן אין רחצת בימי שבת או חגים.
- ו. ההפרט בין זמן גמר רחצת הנשים והתחלת הגברים לא יהיה מנות מטרות טעות. אני בטוח שאלו הן רק דרישות הגיוניות, וטאל ידי ויתורים קטנים אלו מסיבות אלו, נגביר את טמינו הטוב, ושיט לפרסם תקנות אלו בספר האסיפות.
- שליך בנאמנות,
- אלכסנדר נטורי-סמיט.